

# ด่วนที่สุด

ที่ ศย ๐๑๖/ พ.ร.บ.๕๗



ฝ่ายเลขานุการประธาน กรธ.

เลขรับ ๒๒๑/๒๕๖๐

วันที่ ๒๑/๖/๖๐ เวลา ๑๔.๑๕๖

สำนักงานศาลยุติธรรม

ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๙๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ....

เรียน ประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖๗ กำหนดให้ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายใน ๒๔๐ วันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ และขณะนี้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญอยู่ระหว่างการจัดทำร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวโดยอาศัยร่างเบื้องต้นที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจัดทำขึ้น นั้น

ศาลยุติธรรมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจัดทำขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแล้ว เห็นว่า มีหลักการบางประการเปลี่ยนแปลงไปจากกฎหมายปัจจุบัน ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามรัฐธรรมนูญ และอาจขัดต่อหลักประกันความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลของศาลยุติธรรมที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. การดำเนินการทางวินัยข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม โดยให้ยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๒๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๒๙ และ ๑๓๐)

ศาลยุติธรรมเห็นว่า ร่างมาตรา ๑๒๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๒๙ และ ๑๓๐ มีบทบัญญัติในลักษณะบังคับให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ต้องพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนและให้ยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในสำนวนการสอบสวน โดยให้ส่งคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง หากละเลยไม่ดำเนินการ ให้ถือว่าประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมกระทำผิดวินัยหรือผิดกฎหมาย อันเป็นบทบัญญัติที่แตกต่างไปจากกฎหมายปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคสอง ที่กำหนดเพียงว่าให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมถือเอารายงานและเอกสารของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนเท่านั้น และแม้จะมีบทบัญญัติให้แจ้งผลการดำเนินการไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เช่นเดียวกับตามร่าง แต่ก็กำหนดว่า “ให้แจ้งภายในสิบห้าวัน

/นับแต่...

นับแต่วันที่ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือวันที่ได้มีคำวินิจฉัยว่าไม่มีความผิดวินัย” อันแสดงให้เห็นว่าในการพิจารณาลงโทษทางวินัย คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมไม่ผูกพันตามความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันเป็นไปตามหลักการที่ว่าการบริหารงานบุคคลของศาลยุติธรรมต้องเป็นอิสระ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๖ ได้บัญญัติรับรองหลักการนี้ไว้ ดังนั้น จึงควรแก้ไขร่างมาตรา ๑๒๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๒๙ และ ๑๓๐ ให้เป็นไปตามกฎหมายปัจจุบัน .

๒. การดำเนินการทางวินัย กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมร่ำรวยผิดปกติ (ร่างมาตรา ๘๔ ประกอบมาตรา ๑๒๘ ถึงมาตรา ๑๓๐)

ศาลยุติธรรมเห็นว่าตามร่างมาตรา ๘๔ ประกอบมาตรา ๑๒๘ ถึงมาตรา ๑๓๐ บัญญัติการดำเนินการกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมร่ำรวยผิดปกติ โดยมีบทบัญญัติบังคับให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) จะต้องพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน และให้ส่งคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง หากละเลยไม่ดำเนินการ ให้ถือว่าประธานคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมกระทำผิดวินัยหรือผิดกฎหมาย ซึ่งตามร่างมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่ากรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ถือเป็นผู้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ โดยให้ส่งสำนวนการไต่สวนแจ้งไปยังประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกต่อไป อันถือเป็นบทบังคับให้ ก.ต. ไม่อาจพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นผู้พิพากษาศาลยุติธรรมเป็นประการอื่นได้ นอกจากสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกเท่านั้น ซึ่งน่าจะไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๖ ที่กำหนดให้การบริหารงานบุคคลของศาลยุติธรรมเป็นอิสระ จึงควรแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวให้เป็นไปในแนวทางของกฎหมายปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๐ (๔) ที่กำหนดว่ากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งจะไม่เป็นการขัดต่อหลักประกันความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลของศาลยุติธรรมตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้

๓. ตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง (๕) (๘) (๑๑) และ (๑๕) ประกอบร่างมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง (๒))

ศาลยุติธรรมเห็นว่า ตามร่างมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง (๕) (๘) (๑๑) และ (๑๕) ประกอบร่างมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง (๒) กำหนดให้ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมทุกตำแหน่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ โดยให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งทุกสามปีที่ดำรงตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อต้องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่ง

/สำคัญ...

สำคัญและตำแหน่งทางบริหารที่อาจมีโอกาสใช้ตำแหน่งหน้าที่ไปในทางมิชอบเท่านั้น ซึ่งปัจจุบันตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๙ และประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ก็ได้กำหนดให้ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งบริหารและที่ดำรงตำแหน่งสำคัญเท่านั้นที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีจึงยังไม่มีคามจำเป็นที่ต้องกำหนดตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่ต้องมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติม นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ (๓) แล้วเห็นว่า อำนาจหน้าที่ในการกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งสามารถกำหนดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้โดยไม่ต้องกำหนดทุกตำแหน่งในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ



(นายวีระพล ตั้งสุวรรณ)  
ประธานศาลฎีกา

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๑๓ ๘๓๗๓ (สมัยศ)

โทรสาร ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑